

Regd. No. 2975

து:

ஸ்ரீ ராமரநுஜன் - 357

சூதியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர். மஹாவித்வான்.

SRI RAMANUJAN

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா 10 ரூ.

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25

பேருளாளர் போதே தாயாரா
திருவட்டகலே சரணம்.

ஆழ்வாரீம்பியக்ரமாணர் ஜிய
திருவட்டகலே சரணம்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாகு
முய்ய வவர்க ஞரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

விங்கள் மாசி 1978 மார்ச்

திருமங்கையாழ்வார் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் மங்களாசாசனம்

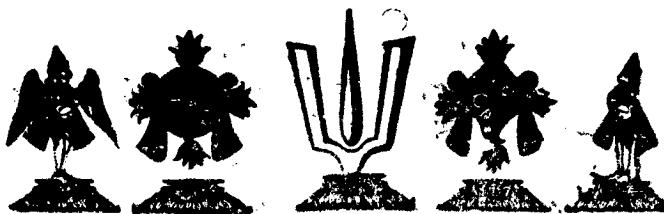
அணிபொழில் திருவரங்கத்தம்மான்ன் உலகமளந்த பொன்னடியே அடைந் துய்ந்த ஆடல்மா வலவன், கொடிமாடமங்கையர் கோனுன் திருமங்கை ஆழ்வார் ஸ்ரீரங்கத்தில் விபவத்தில் அத்யயனேத்ஸவம் நடத்திவைத்து உத்ஸவம் பூர்த்தியான வாரே தமதிருப்பிடம் எழுந்தருளுங் காலையில் விசேஷித்துக்ந்து மங்களாசாஸனம் செய்தருளிய திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகளை அர்ச்சையிலும் விடாதேமங்களாசாஸனம் செய்பும் உத்ஸவம் எம்பெருமானுர் திருவவதார வருஷமாகிய இப் பிங்கள் வருஷத் தில் தை மீ 25, 26, 27 தேதிகளில் வெகு விமரிசையாக நடைபெற்றது.

தைமீ 25 ஆம் தேதி அமாவாசையன்று திருநகரியிலிருந்து திருக்குறையலூர் திருமங்கை மடம், திருக்காவளம்பாடி, திருப்பனிக் கூடம், திருப்பார்த்தன் பள்ளி எம் பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி, காவிரிக்கரையில், மஞ்சள்குளி மண்டபத்தில் திருவரங்கத் தெம்பெருமான், திருநந்தழூர் எம்பெருமான் மாலை பரிவட்டமரியாதைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருப்பஞ்சனம் கண்டருளனார். அன்றிரவே திருநாங்கூரில் மணிமாடக்கோயில், வண்புருடோத்தமப், வைகுந்த விண்ணைகரம். செம் பொன் செய்கோயில், திருத் தெற்றியம்பலம், அரிமேய விண்ணைகரத் தெம்பெருமான்களை மங்களாசாஸனம் செய்து மீண்டும் மணிமடாக் கோயிலுக் கெழுந்தருளனார்.

தைமீ 26 ஆம் தேதியன்று புதன்கிழமை நாங்கைத் திருப்பதி பதினேரு எம் பெருமான்களை பும் ஒருங்கேஞ்சேரேபந்தலில்லுரோர் பாசுரம் ஸேவித்து மங்களாசாஸனம் செய்தருளி மாலை, ஸ்ரீசட்கோப மரியாதைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, ஆழ்வார், ஸ்ரீபண்வாள மா மனிகஞ்சுகு மாலை ஸ்ரீராமாநுஜ மரியாதைகளை அருளனார். அப்போது ஆழ்வார் வடிவழகு சூர்ணினை ஸேவித்தது மிகவும் செவிக்கின்பமாயிருந்தது. அன்றிரவு பதினேரு எம்பெருமான்கள் கருடவாஹனாகளிலும் ஆழ்வார் ஹம்ஸவாஹனத்திலும் இவர்களை எதிர்நோக்கி எம்பெருமானுர் புனரவதாரமான ஸ்ரீமந்பணவாள மாரு ண்கள் முதன் முறையாக இப்பிங்கள் வருஷத்தில் சேஷ வாஹநத்தில் எதிர்ஸேவையுடனும் வர்ணிக்க புடியுமோ என்றவாறிருந்தது. திருவீதியில் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் விஷயமான 110 பாசுரங்களும் ஸேவித்து சாற்று முறையாயிர்று.

மறுநாள் தைமீ 27ம் தேதியன்று திருநாங்கூரில் ஸ்ரீஆழ்வார் திருப்பஞ்சனகண்டருளி திருப்பாவை சாற்றுமுறை ஆண்பிறகு, திருவெள்ளக்குளம், திருத் தேவானுர் தொகை திவ்ய தேசங்களை மங்களாசாஸனம் செய்துகொண்டு திருவாலிக் செழுந்தருளனார். திருவாலியில் ஆலிநகர்க்கதிபதியே, என்று ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார் பங்களாசாஸனம் செய்தபடி எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி நரஸம்பப் பெருமாஞ்சுக்குக் கருட ஸேவை ஆழ்வார்திருமுன்பு நடைபெற்று ஆழ்வாருக்கு மாலை பரிவட்டமரியாதைகள் அளிக்கப்பட்டன. திருப்பல்லாண்டு, கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு, வாடினேன்வாடி, திருவாலிவிஷயமான முப்பது பாசுரங்களும் இந்த எம்பெருமான் சந்திதியில் ஸேவிக்கப்பெற்று திருநகரியில் ஸ்ரீவயலாலி மணவாளன் கருடஸேவையுடன் இந்த மங்களாசாஸன உத்ஸவம் பூர்ந்தியாயிற்று. இக்கட்டுரை யனுப்பினவர்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 357

ஆசிரியர்:

மஹாமஹி மோபாத்யாய ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
மஹாவித்வான் அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி

தொகுதி 30

பிங்களங்கு மாசிமீ

10-3-1978

பகுதி—9

நால்லூர்ப்பியா நிரீக்ஷணம்.

ஸ்ரீமத்ஹேராபில மடத்துப் பத்ரிகையான ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹப்பியாவின் மாசிமாதங்கள்சி கையை ஸேவிக்கப்பெற்ற ஆணந்தத்தை முந்துற முன்னம் விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளு கிறேன். ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமத்மகிய சிங்கரின் அருள் மொழியான-திருப் பாவை இரண்டாம்பாசர வியாக்கியானத்தை [ஏழுபக்கங்களையும்] ஸ்ரீதியாக ஸேவித்துத் தொல்லையின்பத் திறுதிகண்டேன். சென்ற தைமாதப்பத்ரிகையில் வெளி

வந்திருந்த திருப்பாவை முதற்பாசர வியாக்கியா னத்தை ஸேவித்தபோது இவ்வண்ணமாகவே திருப்பாவை முழுமைக்கும்ஸ்வாமியின் வியாக்கியா னம் அவதரிக்க வேணுமென்கிற அடியேனுடைய ஆசம்ஸையை ஸ்ரீராமாநுஜனில் வெளியிட்டும், விஜ்ஞாபன பத்ரமூலமாகத் தெரிவித்தும். பழைய சீவரம் மலையில் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹன் ஸன்னிதி ஸம் ப்ரோக்ஷண மஹோதஸவத்தில் தண்டன் ஸமர்ப் பிக்கப்ராப்தமான போது நேரில் திருவடிவாரத்தில் பிரார்த்தித்து மிருந்தேன். அப்போது அவ்விடத் தில் அடியேனுடைய உபந்யாஸ-மென்னும் புன் மொழிகளைத் திருச்செவிசாத்தி உகந்தருளி ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஆணந்தபௌவாஹமான அபிநந்தன ஸ்ரீ ஸுக்திகளை யருளிச் செய்தான பிறகு ஸ்வாமி தாம் *ஓங்கியுலகளந்த பாசரத்திற்கு அருளி யிருந்த வியாக்கியானத்தைச் சிறிது எடுத்துரைத்

தருள், அகிளவருங்கேட்டு அதிமாத்ரம் ஸந்தோஷிக்கும் படியாயிருந்தது. அதன்பிறகு பத்திரிகையில் *வையத்து வாழ்வீர்காள் பாசுரத்தின் விபுலவியாக்கியானத்தைச் சில ரஸிகவித்வன் மணிகளோடு கூடி ஸேவித்து மிக்க மகிழ்வெய்தினேன். மேன்மேல் வெளிவரும் ஸஞ்சிகைகளையும் மிக்க குதுஹலத்தோடு நீர்க்கூத்துக்குப்படியாக வள்ளது. இந்த வியாக்கியானம் முற்றும் முடிவுபெற்ற பிறகு தனிப்புத்தமாகவும் பதிப்பித்தால் பலர் சுலையமுதம் பருகலாமென்பது அடியேனுடைய எண்ணம் மட்டுமன்று. ... *

விவகூதம் வி அநுக்தம் ஆகுல்க்ரோஷி ஹ்நநயம்

நூலிலும் ஹப்பியாவில் சில மாதங்களாய் “இஞ்சிமேடு. ஸ்ரீமதழகிய சிங்கரின் வைபவம்” என்னும் மகுடம் புஜைந்த கட்டுரையொன்று வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது, ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஶேத்யாதி. இஞ்சிமேட்டழகிய சிங்கரைப் பூர்வாசரமத்திதும் உத்தமாசரமத்திலும் வாசியற வணங்கிவழிபட்டவன் தென்கலையாரில் அடியேனுருவனே யென்பதை உள்ளங்குளிர் வரைக்கின்றேன் அன்றியும், பூர்வாசரமத்தில் அந்த ஸ்வாமியோடு அதிகமாகப் பழகினவர்களில் அடியேனுருவனே தற்காலம் ஜீவிதத்திருக்கின்றேனன்பதைத் திடமாகச் சொல்லத் துண்வுடையேன். அடியேனிருப்பது தென்னண்டை மாடவீதியில்; அந்த ஷீதியிலையே ஸந்நிவநிதமான திருமாளிகையிலே ஸ்ரீஸ்வாமி பலவாண்டு எழுந்தருளியிருந்தபடி, சென்னை வைய கோர்ட் ஜட்ஜாயும், பிறகு பெட்டால் கோர்ட் ஜட்ஜாயுமிருந்த—ஜகத்த்ரஸித்தரான ஸ்ரீ உ. வே. எஸ். எஸ். வரதாசாரியர் ஸ்வாமி அடிக்கடி ஸ்ரீகாஞ்சிக்குவந்து ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே வேதாந்தச்சரவணம் பண்ணுவர்; அந்தஸெயங்களில் அடியேனும் பெரும்பாலும் உடனிருந்ததுண்டு. ஸ்ரீஸ்வாமியின் ஜாமாதா நல்ல வேதாத்யயந சீலர்; அவரோடு கர்மசர்ச்சை சொல்லுவதற்காசலம் அடியேன் அடிக்கடி ஸ்வாமி திருமாளிகைக்கு விடைகொள்வதுண்டு. இப்படியாகத் தெரிவிக்கச் சூடிய பழங்குதைகள் ஒன்றிரண்டல்ல; பலபலவுண்டு; அக்காலத்தில் அடியேன் முப்பது பிரர்யத்தவன்; நாடோறும் ப்ரபாதகாலத்தில் வெள்ளக்குளம் செல்வதும் இருவருங்கூடியே என்பதைப் பன்மறைபும் எழுதியிருக்கிறேன். ஸ்ரீஸ்வாமியின் திருந்தேவியார்க்கும் அடியேன் தாயார் தமக்கைகளுக்கும் பரஸ்பரம் அதிகமான நட்பு இருந்தபடியால் அதனுலூம் ஸ்ரீஸ்வாமி உத்தமாசரமத்திலுள் கூட அடியேனைக் கடாக்கிக்க நேரும்போதெல்லாம் ‘அலமேலம்மா ஸௌக்கியமா? கனகம் ஸௌக்கியமா?’ என்று உகந்து கேட்டிருள்வர். (அடியேன் தாயாரின் பெயர்—அலமேலம்யா; தமக்கையின் பெயர்—கனகம்.) இதெல்லா மிப்போது எதற்காக எழுதுவது? ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவங்களையார் எவ்வளவெழுதினாலும் அதில் அடியேன் உகப்புடையவனேயன்றி, இறையும் மாச்சரிய முடையேனால்லேனன்பதை உலகுக்கு அறிவிக்கவேண்டியே. அஸ்மதாசார்யரான ஜகத்குரு ஸ்ரீகாதிஸ்வாமி திருமாளிகையில் ஜந்துநாள் நடந்த சாஸ்தரார்த்த ஸதஸி ஸில் ஸ்ரீஸ்வாமிபெருமைபெற்ற வரலாற்றை அடியேன் பண்டு, ஏற்பும் எழுதிவெளியிட்டுள்ளேன். ப்ரக்ருதம் ந்திருமித்து ப்ரியாவில் ஸ்ரீஸ்வாமியின் வைபவத்தை யெழுது மவர் இன்னுரென்று தெரிந்து என்னுகவேணுமென்று கேட்பீர்கள். எழுதிப்போருக்கிற கதைகளைக் காணும்போது அந்த லேககர் எனக்கு ஸமாநவயஸ்கராகவோ என்னைவிட அதிகவயஸ்கராகவோ இருக்கவேணும், அதவா, யாரேனும்மொரு

வர் எழுதிவைத்திருந்த கடைகளை வெளியிடுவராகவாவது இருக்கவேண்டும். பிரக்குத ஸஞ்சிகையில் பக்கம் 20ல் “திருநாங்கூரில் வாக்யார்த்தம் செய்தது” என்மகுடமிட்டு எழுதிப்புள்ள கடை உண்மைக்கு மிகவும் மாருக எழுதப்பட்டுள்ளது. சென்ற கடை மாதத்தில் 6-2-78 திங்கட்கி மூத்தையை பிற்பகலில் (சௌகாண) மாம்பலத்தில் ஸுமீதவேநா

பிலமடம் ஓரியண்டல் வைறுஸ்கூலில் ஸுமீத் இஞ்சிமேட்டுழகிய சிங்காஸ்வாமியின் சதாப்திமஹாதஸவக் கொண்டாட்டத்திற்காகக் கூடின ராஹாஸ்டையில் ஸுமீஸ்வாமி யின் வைபவோபந்யாஸத்திற் கென்றே அன்புடன் அழைக்கப்பட்டுள்ள சென்றிருந்த அடியேன் ஆயிரவர் கூடிய அந்தப்பெருங்கூட்டத்தில் ஸுமீஸ்வாமியின் வைபவத்தை உபந்யாசிக்கத் தொடங்கி முதன் முதலாகத் திருநாங்கூர் நிசழ்ச்சிளியப் பற்றியே பரக்கப் பேசினேன். அங்குக் கேட்டு மறந்தவர்களுக்கும் கேட்கப்பெருதவர்களுக்கு மாக இங்கு விவரித்தெழுத்துகின்றேன்—இங்குக்காணும் படத்தில் என்பக்கத்தில் வீத் ரிருப்பவர் (1) உயர்பதவிவாழும் தமிழ்நாட்டு கவர்னரவர்கள். (2) ஸுமீத்பராஹம்ஸேத யாதி. லோகவிக்க்யாதவைபவ சாலியான். தரிதண்டி. ஸுமீந்தாராய் ஜோ ராமாநுஜ் ஜீயர் ஸ்வாமி. [அங்குநான் பேசினதைச் சுருக்கமாக எழுதுகிறேன்.] திருநாங்கூர் வரலாறு; ஜகத்குரு ஸுகாதாஸ்வாமி (பிரதிவாதி பயங்கரம் அனந்தாசாரியர் ஸ்வாமி. மார்வாடத் தில் ரோல் என்னுமுரில் சிஷ்யர்களின் பிரார்த்தனையினால் ஸுரங்கநாதன் ஸ்வாமி தெயான்று நிர்மாணம் செய்வித்தார். [அதன் உடக்ரமம்—சென்றாவி ச்வாவஸ்வார ருஷத் திற்கு முந் தினாவிச்வாவஸ்வரங்கத்தில்.] கீலகலூசித்திரை 25-வது அந்த ஸ்வாமி தீக்குத் திருப்பதிஷ்டை நடைபெற்றது. செங்காண்தி நிர்மாணமாய்க் கொண்டிருக்கையில் ஸுகாதாஸ்வாமிக்கு ஒர் அபிஸந்தி தோன்றியது—அதேனுமோரு திவ்யதேசத் தெய்வேநு பெருமானுடைய அபிமானத்தை அந்தஸ்வாமித்தீக்குப் பெறுவிக்க வேணுமென்று பதினேரு

திவ்யதேசங்கள் புடைக்குழந்த திருநாங்கூரில் ஏழுதிவ்ய தேசங்கள் ப்ரதிவாதி பயவுகரவும்சஸ்தர்களின் ஆதீனத்தைச் சார்ந்தவையாதலால் அவற்றுள் ஒன்றூண வண்புருடோத்தமத்தில் பஞ்சபேரங்களுள் ஒரு திருமூர்த்தியை எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொடுக்க அதிகாரிகளின் இசைவு பெறுவதற்காக ஸ்ரீகாதி ஸ்வாமி திருநாங்கூருக்குத் தையமாவாஸ்யை யுத்ஸவ ஸந்தர்ப்பத்தில் எழுந்தருளநேர்ந்தது. (அது பராபவ வருஷம்) அப்போது அடியேஞும் உடன் விடைகொள்ள ப்ராப்தமாயிற்று. வருஷம்மாஸம் திதி நக்ஷத்ரமுட்பட எல்லாம் ரேஶல்ஸன்னிதியில் சிலாலிகிதமாயிருப்பதாலும். அதுவும் ஹிந்தியில் அச்சேறியிருப்பதாலும் இங்குநாம் செய்யும் காலக்குறிப்புகள் மனம் போன்படி செய்யுமதைவயல்ல, நிற்க. பராபவஞு தையமாவாஸ்யைக்கே நாம் திருநாங்கூர் பதினெரு கருடஸேவை ஸேவிக்கப்போனது. அப்போதே அங்கு ஸ்ரீமது பயவே. ஸ்ரீமஷ்ணம் ஸ்வர்ணம் கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியும் இஞ்சிமேடுரங்கநாதா சார்ய ஸ்வாமியும் மஹேரத்ஸவ ஸேவார்த்தமாக எழுந்தருளினது. இஞ்சிமேடு ஸ்வாமியும் காதிஸ்வாமியும் திருப்பதியில் வித்வத் ஸார்வபௌமரா யெழுந்தருளி யிருந்த புரிசை ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமிஸன்னிதியில் ஸப்ரஹ்மசாரிகளாயிருந்தவர்களா தலால் அங்கு பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொண்டவகைகள் வாசாம்கோசரம். நிற்க.

அப்போது திருநாங்கூரில் ஏதோ நிகழ்ந்ததாக ந்ருளிம்ஹுபரியாவில் எழுதி யிருப்பது என்ன வென்றால்— “அங்கு பண்டிதபூயிஷ்டமான திருவோலக்கத்தில் சிஷ்யர்களோடு வந்திருந்த ஸ்ரீபெரும்பூதூர் குண்டலம் மஹாவித்வான் நரளிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாக* யேந யேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸகச்சதி* என்கிற சருதிக்கு விரஸமாகச் சொன்ன அர்த்தங்களையெல்லாம் நிராஸம் பண்ணி, அதற்கு ஸரஸமான அர்த்தத்தைப் பண்டித ஹ்ருதயங்கமமாகப் பரக்கப் பேசி, பண்டிதர்களைசொவராலும் புகழுப்பெற்றுர் (இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி)”。 என்றெழுதப்பட்டுள்ளது. இது எப்படியிருக்கிறதென்றால், “ஸ்ரீராமன் தசரதசக்ரவர்த்தியோடு கூட தவாரகைக்கு வந்து அங்கு கோவர்த்தனோத்தரணம் பண்ணிக் கண்றகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்தான்” என்னுமாபோலே யிருந்தது. ஸ்ரீமத் குண்டலம் ஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும்பூதூருக் கொடுத்து அங்கு எந்த திவ்ய தேசத்துக்கும் எழுந்தருளினதில்லை யென்பது ஜூகத் ப்ரஸித்தம். மேலும். அந்த ஸமயத்தில் அந்த ஸ்வாமியின் சிறுகுமாரரென்றுவன் ஸ்ரீபெரும்பூதூர்ப் புஷ்கரிணையில் சறுக்கி விழுந்து ஆசார்யன் திருவடி சேர்ந்த செய்தி யும். அதனால் அந்தஸ்வாமி சோகாக்ராந்தராயெழுந்தருளியிருக்கிறபடியும் எங்கும் பரவியிருந்தது. அந்த மஹாஸ்வாமியைப்பற்றி இங்கு எழுதப்பட்டிருக்குங்கதைமுற்றி லும் புனுகு. அந்த ஸ்வாமி வாதங்களில் அந்வயிக்கிற வழக்கமுமில்லை. அவரிடத்தில் வாவதுக சிகாமணிகளான வித்யார்த்திகள் பதின்மர் வாழ்ந்த நல்லடிக்காலமன் ரே அது. அவர்களை வாதிக்கவிட்டுத் தாம் கடாக்கித்துக் கொண்டிருப்பரத்தனை. இது அடியேன் ஸாக்ஷாத் பலகால் கண்டறிந்தவிஷயம். இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி மஹாவாக்மியென்பதையும் எப்படிப்பட்ட வித்வாஜையும் வெல்லவல்லவரென்பதையும் அடியேன் அபலாபம் செய்வன்ஸ்லேன். அடியேன்றிந்தவளவு அறிந்தவர் இப்போது உபய கலையாரிலும் ஒருவருமில்லை யென்பதைத் துணிந்து சொல்லவும் வல்லேன்.

ந்ருளிம்ஹுபரியாவில் ஸ்ரீஸ்வாமி வைபவ மெழுதுகள் றவரை ஒன்று கேட்கிறேன்; இப்போது தேவுரீருக்கு என்னவூயது? திருநாங்கூருக்கு அந்தஸமயம்

தேவரீர் நேராகச் சென்றிருந்ததுண்டா? அப்போது தேவரீருக்கு என்ன பிராயம்? ஸ்ரீமத் குண்டலம் மஹா வித்வான் ஸ்வாமி விரஸமாக ஸாதித்த உபநிஷத்தர்த்தத் தையும், இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி அதை மறுத்து ஸரஸமாக ஸாதித்து வித்வான்களை வியக்கப்பண்ணீன அர்த்தத்தையும் ஒருஸ்தஸ்ஸில் எடுத்துக் கூறவல்லீரா? காஞ்சீ புரத்தில் சின்னிவீராதாதம் என்னெருபண்டிதர் இருந்தார், இவர் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி மஹாஸ்வாமியின் திருக்குமாரர் (பட்டண்ணே ஸ்வாமி) பக்கலிலே சில நியாயக்ரந்தங்கள் வாசித்தவர். “தத்வால் ஸஸ்பக்குப் போய்வந்தேன்; வநபர்க்கிணிலைபக்குப் போய் வந்தேன். புதுக்கோட்டை ஸதஸ்ஸாக்குப் போய்வந்தேன்” என்று சொல்லிக் கொள் வதோடு “வநபர்த்தி அஸ்தான வித்வான் சதுர்தசலகண்ணியில் ஒருகோடி சொன்னேன்; அதைநான் ஒரு தளம் போட்டுக் கண்டித்து விட்டேன்; அதற்குமேல் கொல்லா டூர் சாஸ்திரி ஒருகோடி சொன்னேன்; அது கதாதரபட்டாசாருடைய பங்க்திக்குச் சேராதென்று உடனே கண்டித்துவிட்டேன்” என்று வாய்மூடாமல் சொல்லிக்கொண்டிருப்பர்; “அவர் சொன்ன கோடி என்ன? நீர் கண்டித்த விதம் என்ன? அதைச் சொல்லும், கேட்போம்” என்று ஒருவர் கேட்பராம்; “சொல்லமாட்டேனு? சொல் றேன்.” என்பராம்; சொல்லுவதற்கு விஷயமேது? இதுவொருவிநோதவார்த்தாலாபம். அதேபோல் இவர் குண்டலப்ஸ்வாமி விரஸமாகச் சொன்ன அர்த்தங்களை யெல்லாம் நுப்ஸ்வாமி ஸரஸான அர்த்தங்களைச் சொல்லிக் கண்டித்துத் துண்டித்து புண்டித்து விட்டார் என்றெழுந் கிருர். உண்மையில் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கரின் விச்வப்ரஸித்தமான வைதுஷ்யத்தை ஸ்தாபிக்கச் சில பொய்க்கணதகளைத் தொடுக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை

அடுத்தபடி, “ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸுரி ராமாநுஜாசார்யருடன் வாக்யார்த்தம்” என்று மதுடமிட்டு ஒருபக்கம் நிரப்பியுள்ளார் லேககர். இவ்விஷயம் எனக்கு நேரில் தெரியாவிட்டாலும் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் திருவாக்கிலிருந்தே இருபறை கேட்டிருக்கிறேன். “ஒரு தைமீ குரு புஷ்யோத்ஸவத்திற்கு ஸ்ரீஸ்வரர்னாம் ஸ்வாமியை யும் எழுந்தருளப்பண்ணீக் கொண்டு ஸ்ரீபெரும்பூதூர் எழுந்தருளியிருந்தார்.....” என்று ந்ருளிமஹபரியாவில் காண்பது மித்தயா. இதனால் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்கெழுந்தருளினது க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தில்-என்று காட்டப்படுகிறது. ஆச்ரமஸ்வீகாரம் மேலே எழுதப்படுவதாலும் இது வயக்தம். கேண்மின். ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீபெரும்பூதூருக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீமதாஸுரி ஸ்வாமியைச் சந்தித்து வார்த்தையாடி னது பட்டாபிஷிக்தரான பிறகுதான் அங்கு எழுந்தருளினது. அப்போது அங்கு நடந்த சாஸ்தரார்த்த சர்ச்சை-ஸ்ரீவைவகுண்டம் ஜூடமா? அஜூடமா? என்பது பற்றியாம். பின்னோலோ காசார்ய ரகுளிச்செய்த தத்வத்ரயத்தில் அசித்ப்ரகரண-உபக்ரமத்தில்-“இத்தைச் சிலர் ஜூடமென்றார்கள், சிலர் அஜூடமென்றார்கள்” என்னேரு குரீணையுள்ளது. சுத்தஸ்தவமான ஸ்ரீவைவகுண்டத்தைச் சிலர் ஜூடமென்றும் சிலர் அஜூடமென்றும் சொன்னார்கள் என்றபடி. நடாதுரார்அம்மாள் அருளிச்செய்த *ஸ்தஸங்கத் தையாதி ச்லோகத்தைய த்திஸ* முக்கோர்ச்சிர்திந பூர்வபகுதி-இத்யாதி தவிதீய ச்லோகத்தில் “ஸ்ரீவைவகுண்டமுபேதய நிதயம் அஜூடம்” என்று நிஸ்ஸம்சயமாக அஜூடமென்று ஸாதித்திருக்க,

எவ்வே ஒரு வழிப்போக்கன் ஜூடமென்றால் அதையும் ஒருபக்ஷமாக லோகாசார்யர் எழுதிவைக்கவேண்டுமோ? என்று பாலவேடு. ரங்கராமாநுஜாசாரியர் ஸ்வாமி (வடகலை) வாக்கோலாஹலம் செய்து கொண்டிருந்தாராம். ஆஸுவிள்வாமி, “ஜூடமென்று சொல்லுவது வழிப்போக்கனுடைய பக்ஷமென்று; நம்முடைய தர்சனஸ்தர்களிலேயே சிலருடைய பக்ஷமென்று ஸாதித்து, தத்வத்ரய வ்யாக்க்யான ஸ்ரீகோசத்தைக் கொண்டு வர நியமித்து, அதில் [மணவாளமாழு னிகளின் வியாக்கியானத்தில்] “இந்த தர்ச நஸ்தர்தங்களிலே சிலர் ஜூடமென்றார்கள்;...*இறு ஜூடாம் ஆதிமாம் கேசிதாஹமா: என்றிரே அபியுக்தரும்சொல்லிற்று.” என்றுள்ளபங்கத்திகளை ஆஸுவிஸ்வாமியின் சிஷ்யர்கள் வாசித்துக் காட்டினார்களாம். (இறு ஜூடாம் ஆதிமாம் கேசிதாஹமா:) என்பது தத்வ முக்தா கலாபத்தில் ஸ்வாமிதேசிகன் ஸாதித்தருளின ச்லோகம் பால வேட்டுஸ்வாமி இதைக்கேட்ட பின்பும் ஏதோ விதண்டாவாதம் செய்யத் தொடங்கின தாகஜம், அப்போது இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் மற்றும் அனேகப்ரமாண வசனங்களை ஒருபுஸ்தகமும் பாராமல் அப்போதே யெடுத்துரைத்து சுத்த ஸத்வத்தை ஜூடமென்று சிலர் கொண்டிருக்கிற பக்ஷத்திலும் விசேஷபாதகம் ஒன்று மில்லையென்றும், இதில் பிணங்க வேண்டிய அவசியம் சிறிது மிஸ்லைபெண்றும் பரக்க உபந்யஸித்தருளின ரென்று அக்காலத்தில் மிக ப்ரச்தமாயிருந்தது. இதை ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவாக்கில் நேராகவே கேட்டிருக்கிறேன். “ஸ்ரீபெரும்பூதுவில் மத்யஸ்தர்கள் முன்னிலையில் மூன்றுநாள் வாக்யார்த்தம் நடந்தது” என்றெல்லாம் இவர் எழுதியிருப்பது ஸர்வாத்மநா அபத்தம். அந்யத்ர எங்காவது நடந்திருக்கலாம்.

அனைவரும் பரிஹுவிக்கக்கூடியதாக இவரெழுதி யிருப்பதொன்று கேள்வி; பக்கம் 17ல் ப் என்று குறிப்பிட்ட முதலேட்டில்—க்ருஹஸ்தாச்ரமஸ்தரான இஞ்சி மேடு ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி திருப்பதியில் நின்றும் ஸபார்யாய் ஸ்ரீமுஷ்ணத்திற் கெழுந்தருளி ஸ்ரீமத் ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்குப் போய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித் துத் தம்முடைய வருத்தாந்தத்தையும் வந்த காரணத்தையும் விழ்ஞாபித்து *சிஷ்யஸ் தேஹம் சாதிமாம் த்வாம் ப்ரபந்நப்* என்று ப்ரார்த்தித்தார். பிறகு அந்த ஸ்வாமியும் [இங்குத்தன் எல்லாரும் கவனிக்கவேணுப்—]

“நீர் ஸன்னிதி ஸம்ப்ரதாயஸ்தராயிற்றே. தற்காலம் ஸ்ரீஸன்னிதியில் ஸ்வாமி கள் இல்லாவிட்டாலும் சீக்கிரத்தில் ஸ்வாமிகள் எழுந்தருளினால் என்னைவிட்டு அங்கே போகும்படி நேரிடுமே;..... ஆகையால் ஸஹஸா நீர் இந்தக் கார்யத் தில் ப்ரவருத்திக்கவேண்டாம்; சிலகாலம் இங்கு இருந்தால் இருவருக்கும் தைரிய முண்டானுஸ் யோசிக்கலாம்” [ஆரியர்களே! மேல் கதைகள் இருக்கட்டும்.]

ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி இஞ்சிமேடு க்ருஹஸ்த ஸ்வாமியை நோக்கி “நீர் இப்போது என்னை ஆச்சரியித்து, பிறகு என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டரானால் என்ன செய்வது’ என்று கவலைகொண்டு பேசினதாக எழுதியிருக்கிறாரே, இப்படி சூடவா ஒரு ஆசார்யவைபவம் எழுதுவது! யாரோ ஒருவர் எழுதியனுப்பிஞாலும் அதைத் திருத்திப் பிரசிரிக்கப் பத்ரிகாதிகாரிகளுக்கு அதிகாரமில்லையா? ஸ்வாமிகளிருவரும் மஹாஞ்ஞா நாதிகர்கள்; பரிபூர்ணாதிகாரிகள். திருவாய்மொழியில் 2-9-2 *ஞானக்கைதா காலக்கழிவு செய்யேலே* என்றவிடத்து ஈடுமுப்பத்தாறுயிரத்தில்—“இங்கே எம்பார்க்கு

ஆண்டானருளிச் செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கை கொடுத்தால், எடுக்குமூவர்களுக்கும் எளிதாய் ஏறுமவனுக்கும் எளிதாயிருக்குமிருந்து—என்று. [இது ஈட்டு ஸ்ரீஸ்வக்தி; எம்முடைய திவ்யார்த்த தீரிகையறையில் இதற்கு விவரணம் காண்மின்;—(நமது உரை)ஞானக்கை தா என்றாவிடத்தில்கூடு—“எம்பார்க்கு ஆண்டானருளிச் செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது” என்று. இதன் விவரணம் வருமாறு:— முதலியாண்டான் ஒருகால் திருநாராயணபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கையில் அவருடைய சிஷ்யரான வொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர். கோயிலிலே வந்து, எம்பார் ஸுந்திரியிலே கைங்கரியம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒருநாள் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு எம்பார் திருநிலச்சினை ஸாதிக்கவிருக்கையில். இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் தமக்கும் ஸாதிக் கும்படி வேண்டினார்; அப்போது எம்பார் ‘உமக்கு விசேஷ ஸம்பந்தபண்டோ? என்று அவரைக் கேட்க. ‘தேவரீந்தைய ஸம்பந்தமே ஸர்பந்தம்’ என்று அவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய’ அவ்வளவிலே எம்பார் ‘இவர் முதலியாண்டானுடைய ஸ்ரீபாதத் தவர்’ என்றாயாதே இவர்க்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைப்பண்ணி இவரைக்கொண்டு கைங்கரியங்களுக் கொண்டெடு முந்தருளி யிராநிற்கையில் ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே யெழுந்தருள். அப்போது அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஆண்டானை வந்து ஸேவிக்க. ஆண்டானும் முன்புபோலே இவரைக்கொண்டு வேண்டும்கைங்கரியங்களைக் கொள்ள. அப்போது எம்பாருமறிந்து ஆண்டான் பக்கலிலே யெழுந்தருளி கணக்க அபசாரப்பட்டேன். என்றானருளிச் செய்த வார்த்தை—‘ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கு இரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமூவர்களுக்கும் எளிதாய் ஏறுமவனுக்கும் எளிதாயிருக்குமிருந்து; அப்படியே யாகிறது என்றாம். இங்குக் கைகொடுப்பதாவது ஞானமளிப்பது இதற்காகவே இந்த ஸப்வாதம் இங்குக் காட்டப்பட்டது. ஸப்ஸார ஸாகரத்தில் அழுந்தினவர்களுக்கு, இரண்டு ஆசாரியர்களாகவிருந்து ஞானக்கை கொடுப்பது நன்றானே என்பது முதலியாண்டானுடைய திருவள்.ளம்.

ஆரியர்களே! விஷயம் புரிந்ததா? எம்பாரை அநுவர்த்தித்திருந்த சிஷ்யப் பின்னை முதலியாண்டானிடம் சென்றவாரே ஜேயோ! இவன் என்னை விட்டிட்டுப்போய் விட்டானே! என்று எம்பார் கரையவில்லை; ஆண்டானும் ‘என்சிஷ்யஜனை எப்படி நீர் அடிமைகொண்டார்?’ என்று எம்பாரைச் சீறியருள வில்லை கிணற்றில் விழுந்தவளைக் கை கொடுத்துத் தூக்குகிற கதையை ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி அறிந்திருக்க மாட்டரா? திருக்குடந்தையில் அம்மாஸத்ரம் சேஷாசாரியர் ஸ்வாமி யென்பவர் தம்பிடத்தில் சக்ராங்கனம் செய்துகொண்டு அதற்குத்தார்த்தமும்செய்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கே உண வளரித்து காவ்ய ஸாஸ்த்ர பாடாதிகள் கற்பிப்பதென்று மிகவும் திடமான விரதம் வைத்துக்கொண்டிருந்தார்; அப்படி ஏதேனும் ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி விரதம் கொண்டிருந்தாரோ? “என்னை விட்டுப் போவதில்லை யென்று சபதம் செய்து கொடுத்தா ஸெரமிய உம்மை நான் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை யென்று சபதம் செய்து கொடுத்தா ஸெரமிய உம்மை நான் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டேன்” என்று ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி ஸாதிக்க, இங்சிமேட்டு ஸ்வாமி அப்படியே சபதம் செய்து கொடுத்து ஆச்சரியித்தார் என்று உலகமறிந்து கொள்ளும் படியாகவன்றே நிச்சங்கமாக எழுதியுள்ளார். ஸ்வர்

ணம் ஸ்வாமி அந்தவிதமாக ஸாதித்திருந்தால் இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி ஒரு காண்மும் அங்கே தங்கியிருந்திருக்க மாட்டார் என்று அடியேன் திண்ணமாகச் சொல்லுவேன்.

கீழே ப்ரஸ்தாவித்த திருக்குடந்தை அம்மாஸ்தரம் ஸ்வாமி தம்மிடம் சக்ராங்கனம் செய்து கொள்ளாதவர்களைத் தாம் ஆதரிப்பதில்லையென்று விரதங் கொண் டிருந்த காலத்தில் அவரிடத்தில் ஒருவர் வந்து சேர்ந்தாராம்; அவரும் சக்ராங்கனம் செய்துகொள்ள இசைந்து, ஸாதர்சன ஹோமபூம் முடிந்து, அ சார்ய ஸ்வாமி இவருடைய தோளிலே திருவிலச்சினை செய்யப்படுக. அவர் வயிற்றைக் காட்டி ‘இங்கே பண்ணும்’ என்றார். அதென்ன? என்றாராம் ஸ்வாமி. ‘உஜ்ஜீவனத்திற்காக ஆகவேண்டிய இலச்சினை முன்னமே தோளிலாயிற்று; இப்போது ஆகிற சக்ராங்கனம் வயிற்றுக்காகத்தானே; ஆகவே வயிற்றில் தானே அதுபண்ணவே நூப்;’ என்றாராம். வெட்கமடைந்த அம்மாஸ்தரம் ஸ்வாமி அதுமுதலாக அந்த விரதத்தை விட்டிட்டாராம். ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி “பிறகு என்னை விட்டிட்டு அங்கே போய்விட்டாகில்...” என்று ஸாதித்தது உண்மையாயிருந்தால் இஞ்சிமேட்டுஸ்வாமி உடனே அகன்றிருப்ப ரென்பதில் ஜயமில்லை.

**ஸ்ரீஸ்வாமியின் பூர்வாசரமத்திலும் உத்தராசரமத்திலும்
நிகழ்ந்த இரு சர்ச்சைகள்.**

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் எசனுரார். ரங்கஸாமி ஜயங்கா ரென்பவர் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன் னிதியில் ரஹஸ்யங்கள் காலகேஷபம் செய்வதற்கென்றே காஞ்சியில் நியதவாஸமாக வந்து சேர்ந்து அடியேனுடைய வீதியிலேயே பல ஸம்வத்ஸரங்கள் எழுந்தருளி யிருந்தார். பரமஸாத்விகர். ஆசார்யபக்தியே வடிவெடுத்தவர். ஸாங்கவேதாத்யாயீ. அடியேனுடைய பாடசாலையில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் வேதோபாத்யாயராசவுமிருந்தார். அவர் மற்றுஞ்சிலருடன் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார காலகேஷபம்பண்ண அது உபகர்மித்து நடந்துவருகிறது. அதில் ஸித்தோபாயசோதநாதி காரத்தில் “ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ரீமச்சப்தத்தே சொல்லுகிற பத்நீஸம்பந்தத்தில் வரும் கலக்கங்களுக்கு திங்மாதரத்தாலே பரிந்துருக்கிறது. அதில் ஸித்தோபாயசோதநாதி காரத்தில் “ஸிலர் தவயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தம் உபலக்ஷணபரமென்றும். உத்தரகண்டத்தில் ஸ்ரீமச்சப்தம் விசேஷணபரமென்றும் பிரியச் சொன்னார்கள்; இவ்விடத்தில் சப்தம் ஏகரூபமாயிருக்க. ஸ்வாரஸ்யத்துக்கு பாதகப்ரமன்றிக்கே யிருக்க *ஸ்வரூபம் ஸ்வாதந்தர்யம் பகவத இதம்* இத்யாதிகளிலே ப்ரஸித்தமான கூடஸ்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விருத்தமாகப் பண்ணுகிற இவ்விபாகம் அநுபபந்தம்” என்னுமிடம் (காலகேஷபத்தில்) ப்ரப்தமானபோது ஸ்ரீஸ்வாமிக்குத் திருவுள்ளத்திலே தெளிவின்றிக்கே யிருந்ததனால் நாலீந்தநாள் காலகேஷப விச்ராந்தியுமாக்யிருந்தது. அப்போது ஒருநாள் அடியேகினச் சந்தித்து—(இது கருஹஸ்தாச்ரம வருத்தாந்தமென்பது நினைவிருக்கவேணும்) “உங்களுடைய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களில் தவயபூர்வகண்டஸ்த ஸ்ரீமச்சப்தத்திற்கு உபலக்ஷண பரத்வவாதம் உள்ளவீடம் நினைவிருக்கிறதா? சொல்ல முடியுமா?” என்று வினவியருளினார்; “தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்த மொன்றி வூம் இந்த உபலக்ஷணபரத்வ—விசேஷணபரத்வ சர்ச்சாலேஸும் கிடையாது” என்று விஜ்ஞாபித்து, தவயார்த்த விசாரப் ஸள ஈகல க்ரந்தங்களையும் ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு அனுப்பினேன்.

பிறகு நடந்ததென்னவென்றால், ஸன்னிதிவீதியில் பெருங்கட்டீர் கண்டாவ தாராசாரியர் ஸ்வாமியென்கிற வையாகரணார் ஸ்ரீஸ்வாமிக்குப் பரமாப்தர்; அடியே னுக்கும் ஆப்தரே. இவ்விஷயத்தை ஸ்ரீஸ்வாமி அவரிடத்தில் சர்ச்சிக்கூத் தொடங்கி னார். க்ரமேண இந்த சர்ச்சையில் வடசலை வித்வான்சள் பலர் கலந்துகொண்டார்கள். அப்போது வித்வான்களுக்கு ஸ்ரீபிகஷமான காலம். தேவப்பெருமாஞ்சிடய திருவீதிப் புறப்பாடுகளில் பெரும்பாலும் இந்த சர்ச்சையே வலுத்திருந்தது. என்ன முடிவாயிற்றென்பது நினைவில் லை. ஆனால், முடிவான விஷயத்தை ஸ்ரீ ஸ்வாமி உத்தமாச்சரமஸ்வீகாரம் பண்ணி ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கராஸ்தானத்தை அலங்கரித்தரு வின பின்பு ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்கியானமாகத் தாமருளிச்செய்த ஸாரபோ தின்யில் உலகமறியப் பொறித்துவைத்தருளியுள்ளார். அந்த ஸாரபோதிநீ வியாக்கி யானம் இரண்டு ஸம்புடமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது.

இரண்டாவது ஸம்புடத்தில் பக்கம் 29ல்—“இந்த விசேஷணத்வ உபலக்ஷி ணத்வங்கள் ஜந்மாத்யத்திகரண ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் சொல்லப்பட்டதுகள்; இந்த உப லக்ஷணத்வத்தை பரக்குத்ததில் பிராட்டி விஷயத்திலே ஏகதேசிகஞ்ச சொல்லுகிறார்க வில் லை. சொல்லவும் முடியாது.” என்று தம் முடைய ப்ராமாணிக ஸார்வபெளமத்வத் தைக் காட்டிக்கொண்டு நிர்தாக்கிண்ணயமாகவும் நிர்ப்பயமாகவும் ஸ்வஹஸ்தேநவ எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டருளியாயிற்று இது அடியேன் இந்திரஜாலமாகக் காட்டு வதன்று. ஸ்வாமியின் வியாக்கியான ஸ்ரீகோசம் எங்கும் மலிந்துள்ளது; ஒவ்வொரு வரும் எடுத்து வேலெக்கலாம். “இந்த உபலக்ஷணபரத்வ விசேஷண பரத்வங்களை ஏகதேசிகஞ்ச சொல்லுகிறார்களில் லை; சொல்லவும் முடியாது” என்று வெட்டோன்று துண்டரண்டாகத் துணிந்தெழுதியிருப்பதானது ஸ்ரீவாச்ரமத்தில் அடியேன் வீஜஞா பித்ததில் பறூமாநாதிஶயத்தாலே வென்பதை ஶபதம்டண்ணிச் சொல்லவல்லேன் ஸ்ரீவாச்ரமத்தில் இந்த சர்ச்சை நடந்தபோது, யாத்ருச்சிகமாக யைஸாரிலிருந்து மஹா வித்வான்களான ஸ்ரீபரகாலமடம் ஆஸ்தான வித்வானுன் ஆத்மகூர்த்தீக்காசார்யஸ்வா மி புராமஹாவித்வான்மண்டியம். தேவசிகாமணிராமாஞ்சாரயஸ்வாமியும் காஞ்சிக்கு எழுந்தருளியிருந்தார்கள். “இது ஆரோப்ய தூஷணை மே” என்பது பேர்க்கவும் பேரா தபடி ஸ்திரீக்குறுதமாயிற்று. இப்போதுள்ள வித்வான்கள் ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் எழுதியுள்ளதற்கு ஏதாவது தாத்பர்ய கல்பனம் பண்ணுகிறார்களா? அல்லது, எமக்கு அநாதரணையமென்கிறார்களா? என்பது தெரியவேணும். இப்போது பரியாவில் அச்சிடப்பட்டுவருகிற ஸ்ரீஸ்வாமி வைபவம் ஸுர்த்தியாவதற்குள்ளே இதுதன்னேலேயே வெளிவந்தால் உலகமெல்லாம் தெளிவுபெறும். கூடஸ்தஸப்ப்ரதாய மேன்று ஒன்று எழுதிவைத்திருக்கிறாரே, அது என்ன? என்பதும் விசதமாகவேணும். சதுக்ச்சிலோகீ பாஷ்யத்திலே *ஸபத்தீக்கல்ய ஸாம்ராஜ்யம் ஸர்வதா ஸ்ரீபரதிஷ்டிதம்* என்றுள்ள அப்ரதிவூத ஸ்வாமித்தாந்தத்திற்கு முரணுக தேசிகனு ஸாதிப்பவர்; விபுத்வமோ ஜூகத்காரணத்வமோ மோகாப்ரதத்வமோ ஸபத்தீகளுன் ஸர்வேச்வரனுக்குச் சொல்ல வேணுமேயாழிய, கேவல லக்ஷ்மிக்கும் ப்ரஹ்மசாரி நாராயணனுக்கும் சொல்ல வாகாது என்று கல்வெட்டுச் செய்திருப்பதைச் சிறிதும் குறிக்கொள்ள தேவாத விவாதங்களை வளர்த்திப் போருவது அத்யந்த ஶோசநீயமென்று தேவனுர்வளகம் அழகியசிங்கர் அடிக்கடிபணிக்கும்படி. ஸ்ரீஸ்துதியிலுள்ள ச்லோகங்களையும், யாத

வாப்புதயத்தில் ருக்மிணிப் பிராட்டியைப்பற்றின சோலோகங்களையுங் காணக் கண் ணில்லையேயென்று ஸ்ரீமந் கோஷ்டபுரம் ஸ்வாமி பணிக்கும்படி. *யத்ஸங்கல்பாத் பவதி கமலே!* இத்யாதி சோலோகத்தைமாற்றி *ஜந்மஸ்தேம ப்ரஸ்யரசநாம் இந்திரே! த்வம் கரோஷி* என்று படிப்பாரில்லையே! என்பர் வண்சடகோபஸ்வாமி.

‘தாம் வியாக்கியானிக்க எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்குத் தாமே அஸாமஞ்ஜஸ் யத்தை நிருபித்தால் நன்றாயிராதே. பழிப்பாகுமே’ என்றெண்ணின இஞ்சிமேட்டமு கிய சிங்கர் அந்த உபல கண்ணபரத்வ—விரோதகண்ணபரத்வங்களை ஒருவாறு நிர்வாஹித் தார். (அதாவது) த்வய்யூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண பாதாரவிந்த ப்ரபதநம் சொல்லப் படுகிற தென்றும், உத்தரகண்டத்தில் தத்ஸுந்நிதியில் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுகிறதென்றும் ஸகல ஸூர்வாசார்ய ஸம்மதமான நிர்வாஹும்; இதில் ஸூர்வ கண்டப்ரமேயமான ப்ரபதநத்தில்மட்டும் பிராட்டிக்கு அந்வயமில்லையென்றும், உத்தரகண்ட ப்ரமேயமான கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தில் மட்டுமே பிராட்டிக்கும் ஸாஹி த்யமுண்டென்றும் சொல்லுகிற ஆசார்யர்களின் பகுத்தைக் கண்டித்தருளனாதாக நிருபித்துநிகமித்தருளினார். ஸ்ரீஇஞ்சிமேட்டமுகியசிங்கர். அங்குணே சொல்லுகிற ஆசாரியர்கள் ஸ்ரீலோகாசார்யாதிகள் மட்டுமல்லர்; ‘பந்துறபுன்னம் ரஹஸ்யார்த்தங்களை சோலோக பத்தமாக்கி அஷ்டச்லோகியருளிச்செய்த பட்டருமாவர். அந்த அஷ்டச்லோகியில் சாநாம் ஜகதாம் அதீசதயிதாம் நித்யாநபேதாம் சரியம் ஸம்சரிதய. ஆச்ரய ஞேசிதாகிலகுணஸ்ய அங்கீரேரோச்ரயே. இஷ்டோபாயதயா* என்று ஸூர்வன்டார்த்தத்தை ஸாதித்துத் தலைக்கட்டி, அதன்பிறகு,* சரியா ச ஸாஹிதாயாத்மே ச்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமசேஷ மப்ரதிஹுதம் நித்யம் தவஹும் நிர்மமः* என்றநுளிச் செய்துள்ளார். ஸூர்வகண்டார்த்த ப்ரபதநத்தில் ஸ்ரீஸாஹிதய வர்ஜுநமும். உத்தரகண்டார்த்த கைங்கர்யயோகத்தில் ஸ்ரீஸாஹிதய பும் ஸாஸ்பஷ்டமாக இங்கு ஸாதிக்கப்பட்டுளது. இந்த விஷயம் தேசிகனுக்கு அத்யந்தம் அநுபிமதம் என்பதை யறிந்து இஞ்சிமேட்டு ஸ்வாமி உரை செய்து முடித்தார். இவ்வண்ணமன்றி வேறுவிதமாக ஒருவராலும் வியாக்கிய ஏக்க முடியாது. பட்டருடைய ஸ்ரீஸுக்தியும் தேசிகனுக்கு விஷமாயிற்றந்தோ! இல்லையில்லையென்ன மவர்கள் நின்று நிருபித்தருள்க.

இதம் அவதேயம். ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டமுகியசிங்கர் ஸ்வாமி திருவெவ்வுனுரில் எழுந்தருளியிருந்து ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தற்கு வியாக்கியானப் ஸாதித்தருளாநிற்கையில், (திவம் கதரான) முத்ர கர்த்தா. பழவேரி கிருஷ்ணமாசாரியரை ஒருநாள் இவ்விடமனுப்பி அடியேஜை உடனே அழைத்துவரும்படியாக நியானமாயிற்று. மஹாநுக்ரஹமென்று விடைகொண்டேன். அப்போது நடந்துகொண்டிருந்த நித்ய காலகேஷபத்தையும் வ்யாக்கியான லேகனத்திற்காக நிறுத்தியிருந்தபடி. ஸ்ரீஸ்வாமி தாம்மட்டுமெழுந்தருளி யிருப்பதோரிடவைகயில் அடியேஜையழைத்துக்குசலப்ரச்நாதிகள் செய்தருளியானபிறகு, “ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் சரமச்லோகத்திகாரத்தில் *மதயோபவுதபாத்ரஸ்த தீர்த்த த்ருஷ்டாந்தவர்ணனப்* இத்யாதி காரிகை தேவரீருக்கும் தெரிந்திருக்குமே; ஸூருவர்களின் வியாக்கியானத்தில் மதிராபிந்துமிச்ரமான சாதகும்பமய கும்பகத தீர்த்தஸலிலம்போலே அஹங்காரமிச்ரமான உபாயாந்தரம்* என்கிற வாக்கம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இது எங்குள்ளது, யாருடையது? தெரியுமா? ஸாதிக்கமுடியுமா? என்று கேட்டருளியாயிற்று. ‘இது ஸ்ரீவசன ஸ்ரீஷ்ணத்தில் (2) ப்ராபகாந்தரபரித்யாகப்பரக்ரணத்தில் “திருக்குருள்கப்பிரான் பின்

ளான் பணிக்கும்படி” என்கிற சீர்வினைகயுடன் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளது—என்று விஜ்ஞாபித்து அந்த ஸ்ரீகோசத்தையும் எடுத்து வரச்செய்து அஃதுள்ளவிடத்தையும் எடுத்துக் காட்டினேன். அழகியசிங்கர் இரண்டுமுன்று நாழிகையளவு பராமர்சித் தருளியாயிற்று. இது பின்னான் ஸ்ரீஸ்வக்திக்குக் கண்டனமே யென்பதைத் திருவன்னாம் பற்றியாயிற்று. ஒருக்கால் பின்னான் ஸ்ரீஸ்வக்தி யென்பதை மறந்து, லோகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸ்வக்தியேயென்றெண்ணான் காரிகைஸாதித்திருக்கலாமோ!—என்று பலபடியாக ஸாதித்தாயிற்று. “அனாலும் ஒருவிதமாக வியாக்கியான மெழுதிவிடுகிறேன்” என்று ஸாதித்தருளி அடியேனுக்கு விடை தந்தருளியாயிற்று. வியாக்கியானம் ஸாதித்திருக்கிறபடியை யாவரும் ஸேவிக்கலாமே. ஷ ஸாரபோதிநியில் (2) பக்கம் 494ல்—“சிலர் *மதிராபிந்துமிச்ரமரன் சாதகுப்பமயகுப்பகததீர்த்த ஸலிலம்போலே அஹுங்கார மிச்ரமான உபாயாந்தரம்* என்கிற பின்னான் வாக்யத்தைக் கொண்டு. பக்திஅஹுங்கார கர்ப்பமாகையால் ஸ்வருபவிருத்த மென்பர்கள்; அது அநுபாந்தம்...” இத்யாதி யெழுசி அச்சிடப்பட்டுள்ளது. உண்மையில் இது வெகு சாதுர்யமான வாக்யரசனை. ‘பின்னான் ஸுக்தியைக் கண்டிக்கிறு’ என்று ஸ்யக்தமாகக் கூட்டாமல் “பின்னான் வாக்யத்தைக் கொண்டு” என்கிறோ. ‘பின்னான் அப்படி ஸாதித்திருக்கமாட்டார்’ என்றே. ‘பின்னான் ஸுக்திக்கு அப்படி அர்க்தமன்று’ என்றே எழுதியிருக்கவேண்டாவா? “பின்னான் வாக்யத்தைக் கொண்டு” என்றால் என்றே?

இங்கு ஸாரமான விஷயம் சேளீர்; *மத்யோபஹந பாத்ரஸ்த....* இத்யாதி காரிகையானது—மதிராபிந்து மிச்ரமான.....இத்யாதி ஸுக்தயின் உட்கருத்தை யறிந்து செய்ததன்று. கெளுங்கள்; பின்னான் வாக்யத்தில் (மதிராமிச்ரமான) என்றில்லை. வெறும் பாத்ரம் என்னவுமில்லை (மதிராபிந்து) என்றதும் (ஸதகுர்யாகுப்ப) என்றதுமே அங்கு உயிரானது=மத்யைபிந்துஹுதஸ்வர்ணபாத்ர தீர்த்த நிதச்சநம்—என்னவேணும். பின்னான் மண்ணூலான கள்ளுக் குடத்தைச் சோல்லவில்லை. ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைச் சொன்னார்; வெறும் ஸுவர்ணபாத்ரமன்று; கங்காதீர்த்த பரிசூர்ணமான ஸ்வர்ண பாத் ம். அதில் ஒரு சிறு திலையளவான மத்யம் கலசிற்று; தார்ஷ்டாந்திகத்தில் விவகூதிதம் என்னவென்றால். ஸத்குண ஸம்பந்தனை உத்தமாதிகாரி ஸாத்விகத்யாகம் பண்ணி அஹுங்காரா ஹித்யத்தைக் காட்டிக்கொண்டாலும் வஸ்து ஸ்வாபாவ்யாத் அஹுங்கார ஸவலேசம் காட்டியே தீரும். அதனால் ஹேயமாகியே தீரும். என்பதைக் காட்டவே (பிந்து) பதப்ரயோகம் பண்ணிற்று. கீம்பறைநா? உபாயாந்தரத்தின் ஹேயத்வத்தை ஸ்வாமி தேசிகன் தாழு ம் இசைந்தருளியேயாயிற்று. எங்கே யென்னில்; ந்யாஸதிலகத்தில் *அர்த்தேஷ்வாசடலா* என்கிற ச்லோகத்தில் ப்ரபத்திக்கு ஜந்து விசேஷணங்கள் ஸாதிக்கிறார். ஒவ்வொரு விசேஷணமும் உபாயாந்தரத்திற்காட்டில் ப்ரபத்தியின் வைலக்ஷண்யத்தை விளக்குமது. (1) ஆர்த்தப்ரபந்த விஷயத்தில் அவிலம்பேந பலப்ரதானம் பண்ணூம்ப்ரபத்தி; உபாயாந்தரம்விலம்பித்துப் பலனளிக்கும். (2) தருப்தப்ரபன்னன் விஷயத்தில் தேஹாந்தர ஸங்கத்தை யறுத்துத்தரும் ப்ரபத்தி; அது தாராது. (3) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரம்; அது அதிக்ருதாதிகாரம். (4) ப்ரபத்தி [யாவதாத்மநியத்துப்பாரதந்தரயோசிதா] ஸ்வருபாநுரூபம்; அது ஸ்வருபவிருத்தம். (*பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெனக்குக் கூடாமல்* என்று சொல்லுவிக்கும். (5) தன்கீருபாயமென்ன ஸஹியாது ப்ரபத்தி; அது ஸஹிக்கும். இது நாம் ஏறிட்டுரைப்பதன்று; அக்ஷரலப்யமானதே. “ஸ்வாதிகார விருத்த மென்ன ப்ராப்தம்” என்று ஸாரத்தில் ஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்துபூனார்.

ந்ருளிம்ஹப்பியா பத்ரிகையில் இப்போது வெளிவந்துகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமத் பரமஹுமஸ். இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர்வைபவம் இப்போது புதிதாக எழுதப்படுவதன்று என்றும், ஏற்கனவே நந்தனாலூத்தில் (1953ல்) அச்சிடப் பட்ட [ஸ்ரீஸ்வாமிவைபவஸ்தா] என்னும் நூலிலுள்ள தமிழ்வசனங்களை அப்படியப்படியே கொண்டு அச்சிட்டாகிற தென்றும் ஆப்ததமரான ஒரு மஹாஸ்வாமியால் இன்று (5-3-78ல்) தெரியவந்தது. அடியேனுக்குப் பரம ஸ்வஹருந்தமணியும் வித்வத்வரேண்யரும் விசேஷித்து கௌரவிக்கத் தக்கவருமான ஸ்ரீமதுபயவே. பாதுர். ராகவாசாரியர் ஸ்வாமிதாம் அந்த வைபவஸ்தா பரனேதா வென்பதையும் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தஸ்வாமி, இதுவரை அடியேன் இங்கு எழுதியிருப்பதைக் கடாக்கித்தால் சிறிதுவருந்துவர். இங்கு அடியேனுடைய விண்ணப்பத்தை உலகம் குறிக்கொள்ளவேணும். தை அமாவாஸ்யைக்கு ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்வாமியோடு இஞ்சிமேடுஸ்வாமி ஸ்ரீவாசர மத்தில் திருநாங்கூருக் கெழுந்தருளினாலத்தில் நம் பாதுர் ராகவாசாரியர் ஸ்வாமி ஜனித்வரேயஸ்லர்; ஜனித்திருந்தாலும் சிசுவிராயத்திலிருந்தவர் என்று நான் சபதம் பண்ணுவேன். ஸ்ரீபெரும்பூதுர் மஹாவித்வான் குண்டலம் ஸ்வாமி திருநாங்கூருக்கு எழுந்தருளினவரல்லர் என்பதையும் சபதமிட்டுச் சொல்லுவேன். குண்டலம் ஸ்வாமிக்கு இரு திருக்குமாரர்கள். அவ்விரு ரூப ஸ்ரீபெரும்பூதுர்ப் புஷ்கரிணியில் (வர்ஷபேதேந) சருக்கிளிமுந்து ஆசாரியன் திருவடிசார்ந்ததனுஸ் (தனிதீயகுமார மரணம் அந்த தையமாவாஸ்யா ஸமயத் திற்குச் சிலநாள் முன்னேயென்பது பலஹேஹதுவிசேஷங்களினுல் அடியேனுடைய த்ருடஸ்மரணத்திலிருப்பதனுஸ்) திருநாங்கூரில் அந்த ஸ்வாமியோடு வாக்யார்த்தம் நடந்ததாகச் சொல்வது அத்யந்தம் அதிதராம் அபச்தம். ஸ்ரீபெரும்பூதுர் விஷயம் கீழே அடியேன் தெரிவித்திருப்பது இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் சோதிவாய். திறந்து ஸாதிக்க நான் கேட்டது. ஆநந்தமயாதி கரணத்தில் வாக்யார்த்தம் என்று எழுதப்படுகிறது. சர்காழியருகே கட்டவாச ஸவன்னுமூரில் தொட்டயாசாரிய ஸ்வாமி யென்பாரோருவர் ஸ்ரீபெரும்பூதுரலில் குண்டலம் ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸாமாந்யசாஸ்த்ரங்களதிகரித்து ஆளுவி ஸ்வாமிஸன்னிதியில் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவித்து. ஸம்ந்யஸித்துமிருந்தார். ஒரு ஸம்யம் அவரோடு இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் ஸ்ரீபாஷ்ய சர்ச்சைசெய்தருளினுரென்று கேள்விபுண்டு. இதெல்லாம் பாதுர் ராகவாசாரியஸ்வாமிக்கு நேராகத் தெரிந்திருக்க ப்ரஸக்தியேகிடையாது. ஸ்ரீஸ்வாமி ஸாதிக்கக் கேட்டு எழுதி னேன் என்று ஸாதிக்கக்கூடும். அதை அடியேன்மனம் நம்பவில்லை, நம்ப மாட்டாது. இந்த வைபவ ஸ்வதாக்ரந்தத்தில் இஞ்சிமேட்டமுகிய சிங்கர் திருநாடலங்கரித்த செய்தியும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் இதை ஸ்ரீஸ்வாமி ஈடாக்கி தருளவில்லையென்பது ஸ்பஷ்டமாகிறது. கடாக்கித்தருள நேர்ந்திருந்தால் பொய்புரைகளும் அஸம்பாவிதோக்கிகளும் ஸ்லக்கப்பட்டேயிருக்கும் (டக்கி யமாக, இஞ்சிமேட்டுஸ்வாமி ஸ்ரீவாசரமத்தில் பலஸ்பைகளில் வெற்றிபெற்றி ருந்ததை வைபவஸ்தாவில் சிறி தும் ப்ரஸ்தாவியாமையும் இதற்குப் பெருத்த குறை ஸ்ரீபாதுரஸ்வாமிபரம்பராமா. ணிக்கரென்பதில்ஜூயமில்லை. தேவோ ஜாநாதி.

ஒராஸி வை : ராசு — ஆரியர்கான்! ஸ்ரீமத் இஞ்சிரோட்டபூகிய சிங்கரைப் பற்றி இதுவரை எழுதியது போதுமென்று நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன். அந்த ஸ்வாமி திருப்பதியில் வித்யாப்யாஸத்தை முடித்துக்கொண்டு தென்திசைக்கு எழுந்தருளிய பின் கடந்தபோன வாரஷங்கள் ஏற்குறைய 72 எழுபத்திரண்டு. ஸ்ரீஸ்வாமி ஸ்ரீமுஷ்ணத்தைகளிட்டுக் காஞ்சிபுரத்தில் ஸ்திரவாஸமாக வந்து சேர்ந்ததுமதல் ஆச்சரம் ஸ்வீகாரம் செய்தருளுமளவும் ஸ்ரீஸ்வாமியோடு இடைவீடாமல் நெருங்கிப் பழகிவந்தவன் (இப்போது ஜீவித்திருப்பவர்களில்) அடியேனுருவனே யுளனென்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. திருநாங்கூர் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வரலாறுகள் அடியேனுள்ளமறிந்தபடி அனுவளவும் மாறுபாடின்றியேவரையப்பட்டுள்ளன. அதில் வீணை வாதவிவாதங்கள் வளர வேண்டா. வளர்வது விரஸம். ஓம் சாந்திச் சாந்திச் சாந்தி: என்று நிற்கிறேன்.

தேவப்பெருமாள் என்னிறி திருக்ஞோபு ஜீவேந்தாரண ஸர்ப்ரோக்ஷனம்

ஒன்றரை ஸம்வத்ஸரகாலமாகத் தேவப்பெருமாள் என்னிறி மேலண்டை கோபுரம் ஜீவேந்தாரணம் செய்யபட்டுவருஞ் செய்தியும், அது காரணமாக எல்லாவிதம் மஹோத்ஸவங்களும் ஸன்னிதிக்குள் வேயே நடத்தப்பட்டு வருகின்றன வென்பதும். பழையசீவரம் பரிவோட்டை யத்ஸவம், தென்னேரிந் தெப்பவுத்ஸவம், ராய்ஜீகுளத் தெப்பவுத்ஸவம். ஐயங்கார்களத்துக்கூவம் இவை அறவே நிறுத்தப்பட்டிருந்தன வென்பதும் நாடுதகரமாம் நன்கறிந்ததே. ஒன்றரை வருஷமாக நடந்துவந்த கோபுரத் திருப்பணி ஒருவாறு நிறைவேறியிட்டபடியால் நாளது பங்குனிமீ 30வ (12-4-78) புதன்கிழமை ஸம்ப்ரோக்ஷன மஹோத்ஸவம் நடத்த தேவஸ்தானுதிகாரிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

வித்வந்யோயைச் சிறப்பித்தல்

உத்தரமேருரில் வாழும் ஸ்ரீமதுபயவே வித்வான். V.வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமியை வித்வான்கள் பலரும் நன்கறிந்திருப்பார்கள். இந்த ஸ்வாமி ஸாஹித்யம் வியாகரணம் உபயவேதந்தம் இவற்றில் தலஸ்ஸபர்சியான ஞானம் பெற்றிருப்பதோடு ப்ரவசனத் திலூம் மஹாநிபுணராய் விளங்குபவர். ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலுள்ள ஸ்ரீமதவேநாபிலமடி ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் பலவாண்டுகளாக வியாகரணேபாத்யாய பதவியையும் அஸ்காரித்துவருகிறார். நேற்று மார்கழிமாதத்தில் ஒருநாள் சென்னைக்கு எழுந்தருளி யிருந்த இந்த ஸ்வாமி புரசைவாக்கத்தில் ஒரு ஸபையில் “திருப்பாவையில் பகவத்ராமாநுஜ மஹிமம்” என்பதுபற்றி உபந்யாசித்தபோது நாம் யத்ருச்சயா அவ்குச செல்ல நேர்ந்தது. ஏற்கனவே சிலபல ஸந்தர்ப்பங்களில் இவருடைய ப்ரவசனங்களை நாம் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தாலும், அன்று மிகச்சிறப்பாக அநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிற்று. அப்போது ஸபாத்யகங்களுடைய ப்ரேரணையின் மேல் அப்போது நாம் இந்த ஸ்வாமிக்கு மதுராப்து மஹா நிதி என்கிற விருது குட்டினேம், ஸப்யார்கள் கூகோஷத்தி னால் ஆமோதித்தார்கள்.

ஸ்ரீமதே.ராமாநுஷாய நம:

16

ஸ்ரீமத் வரவர முந்யே நம:

காளியுட்டதற்கு காஞ்சி மலேராத்தவை விவரணங்கள்-

16-12-78 to 18-1-79	மார்கழித் திங்கள்
28-12 78	தொண்டரடிப்பொடிகள்
30-12-78 to 18-1-79	திருவத்யயன உத்ஸவம்
13-1-79	ஆண்டாள் திருக்கல்யாணம்
14-1-79	சங்கராந்தி ஆண்டாளுர்கோலம்
15-1-79	சீவரம் பார்வேட்டை
16-1-79	திருமழிதசயாழ்வார்
19-1-79	கூரத்தாழ்வான்
20-1-79	திருப்பஸ்லாண்டு தொடக்கம்
23-1-79	வனபோஜன உத்ஸவம்
3-2-79	ரதஸ்தமி
12-2 to 14-2-79	தெப்பவுத்ஸவம்
25-2 to 6-3-79	திருக்கச்சிந்மிகள் உத்ஸவம்
13-3-79	ராமலிதூந் தெப்பம்
14-3 to 16-3-79	தவன உத்ஸவம்
18-3 to 24-3-79	பஸ்லவ உத்ஸவம்
23-3 79	உடையார்பாளையம், யுஞாதி
4-4 to 10-4-79	பங்குனிஉத்தரவுத்ஸவம்
நிதிசாகந் நேதிகள்	
24-4-78	27-4-78
22-5	25-5
18-6	21-6
15-7	18-7
12-8	15-8
28-9	23-9
5-10	8-10
2-11	5-11
29-11	2-12
23-12	29-12
23-1 79	23-1-79
19-2	22-2
18-3	21-3

{ முர்ராடாநுஜன் வெளியீடு }
 10-3-78 P. B. A. {

ஸ்ரீ ராமநுஜ மிஷனின் வார்ஷிகோத்ஸவம்

எம்பெருமானுர் தரிசனத்தை வளர்ந்தோங்கச் செய்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஸ்ரீராமாநுஜமிஷனின் இருபக்து மூன்றாவது வார்ஷிகோத்ஸவம் திருநாங்கூரில் மார்ச்சுமீ 7-8 தேதிகளில் வெகுசிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றது. திருநாங்கூர் பன்னிரண்டு கருடஸேவை உத்ஸவம் உலகப் புகழ் படைத்தது. திருமங்கை மண்ணன் தாம் விபவத்தில் “தானுகந்த ஊரால்லாம் தன் காள் பாடி” என்றும், “உலகமேத்துங்கண்டியூர் அரங்கம் மெய்யம் கச்சி பேர் மல்லையன்று மண்டினேர் உய்யல்லால் மற்றையார்க்கு உய்யலாமே” என்றும் திருவாய்மலர் ந்தருளியப்ரகாரம் அர்ச்சையையும் தமிழ்மடைய அவதார ஸ்தலத்திற்கு அணித்தாய் அமைந்துள்ள திருவாலியையும். திருநாங்கூர் பதினெட்டு திவ்ய தேசங்களையும் தாமே எழுந்தருளி மங்களாசாஸநம் செய்தருஞம் அழகு எழுக்தாலும், எண்ணாத்தாலும் எடுக்க ஒண்ணைத்து. வானேர் போற்றும் இந்தத்தை அமாவாஸ்யை முறொத்ஸவத்தில் அண்டு தோறும் ஸ்ரீராமாநுஜ மிஷனின் ப்ரசாரக் கூட்டமாக வித்வக் ஸ்தலஸைம் நடைபெற்று வருவது அந்த உத்ஸவத்திற்குச் சிரோடுஷணமாக விளங்குகிறது.

ப்ரதி வார்ஷிகம் போல் இந்தப் பிங்கள் ஸம்வத் ஸரத்திலும் விசேஷ வைபவமாக மிஷனின் கூட்டம் ராஸ்வைகுந்த விண்ணாகரம் ஸந்திதியில் இரண்டு நாட்கள் நடந்தது. இந்த வைபவத்தில் பல மஹான்களும் இராமாநுசனநியார்களும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். முக்கியமாக பேராசிரியர் ஸ்ரீ வே. S. V. வரதராஜப்பங்கார் ஸ்வாமி (திரு வல்லிக்கேணி) கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி ஆழ்வார்களின் ஈரச் சொற்களை வைணவத்திற்குரிய சிறப்பு என்ற விசேஷ உரையாற்றினார். கூட்டத்திற்கு முந்தருளியிருந்த “ஸ்ரீவாஷ்ணவ ஸுதர்சனம் ஆசிரியர் ஸ்ரீ உ. வே. S. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி தேவதாந்தரங்களின் அவரத்வத்தையும் ஸ்ரீமந் நாராயணானுடைய பரதவத்தையும் பலபடியாக ‘பரிபாடல்’ முதலான சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாகவும், இதிஹாஸபுராணகிகளின் மூலமாகவும் எடுத்துக் கூறி அந்த ஸர்வேச்வரன் ஒருவளையே உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் கொண்டுள்ளதே வைணவத்தின் சிறப்பு என்று உபந்யஸித்தார்.

அடியேநும் பெரியோர்களின் ஆணைப்பாடி “பகவத் கைங்கர்யம்” வைணவத்தின் சிறப்பு என்று பேசுகையில், எம்பெருமான் திருவடிகளில் நாம் செய்யும் கைங்கர்யம் அவன் திருவடிகளில் நம்மைச் சேர்த்து வைக்கும் உபாயம்; அதுவே உபேய மூமாம் என்ற தத்துவத்தை நம்மாழ்வார் திருவள்ளும் பற்றினதும் (உற்றேன் உகந்துபணி செய்து உனபாதம் பெற்றேன் ஈதே இன்னம் வேண்டுவது எந்தாய்) திருமங்கை மண்ணன் குருகாதிபனின் திருவள்ளுக்குத் திடமான அத்யவஸாயத்தை விளைவிப்பன என்று கூறி மிஷனில் நடைமல்லோரும் சேர்ந்து உலகெங்கும் சிறந்த வைணவ மதத்தை வளரச் செய்ய முயல்வோமாக என்று சுருக்கமாக விண்ணனப்பம் செய்யலாயிற்று. மற்றும் பலர் பேசினர். கு. அ. தேவராஜ தாஸன், சென்ஜீ.